

ש"ת מנחת יצחק חלק א סימן קכג ד"ה ועוד נראה

גר שמל ולא טבל לשם גרות אך טבל לקריו וכדומה, אם עולה טבילה זו לגרות.

ועוד נראה לי להיות שהכניסו בנם לברית מילה וקראו שמו בישראל ברבים, ואמנם הם הכניסו אותו בתור ישראלי, אם כן לשיטת הסוברים דהאם חשיבי כנכריות, וא"כ הוי הבן צריך טבילה, מכל מקום הא שייך אצלו גם כן לומר מי לא טבל לקריו, ולפ"מ דמבואר בטו"ז שם (סי' רס"ח סק"ח) אותה הטבילה בעצמה עולה לשם גירות, ועיין בספרי (סי' ס') בש"ה מה שביארתי בזה, ובירושלמי קידושין (פ"ג הי"ב) מבואר דגר שמל ולא טבל הרי זה כשר שאין גר שלא טבל לקריו כיון זו וזו לשם קדושת ישראל עיי"ש, הרי מבואר דטבילה זו בעצמה עושה גם כן לגירות כדעת הטו"ז, ובאמת זו הוא גם דעת רש"י שם, א"כ ה"נ המילה שמלו אותו בתור ישראל עולה למילה לשם גירות, כיון דאביו ואמו הכניסו אותו לב"מ, ועיין ברש"י (כתובות דף י"א) ובש"מ שם, דמבואר דגם נכרית יכולה לגייר את בנה הקטן, ועיין בשו"ת חת"ס (יו"ד סי' רנ"ג), אם כן תחילת הגירות היה בקטנותו, ול"ש דין קבלת מצוות עליו, והוי כגר שמל ולא טבל דאמרינן מי לא טבל לקריו, (ועיין בזה לעיל סימן ל"ו. המחבר).